

نقش دولت الکترونیک در توسعه و گسترش کارآفرینی

سپهر اصغرزاده^۱، عادل صفری^۲، مریم اندوز^۳

^۱ دکترای مدیریت بازرگانی گرایش بازاریابی. sepehrasgharzadeh@yahoo.com

^۱ کارشناسی ارشد رشته مدیریت دولتی گرایش مالی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروزکوه. Safari8531@gmail.com

^۱ دکترای رشته مدیریت بازرگانی گرایش مدیریت بازاریابی، انشگاه آزاد اسلامی رشت. Maryamandooz2818@GMAIL.COM

چکیده

امروزه مساله بیکاری با افزایش جمعیت در کشورهای در حال توسعه و لزوم چاره اندیشی و پاسخگویی به نیازهای اجتماعی و اقتصادی آنان یکی از مهمترین دغدغه‌ها و تهدیدهای ملی این چنین کشورهایی است. توسعه و ایجاد کار آفرینی راه حلی است که برای برطرف کردن این مشکل ارائه شده است. کار آفرینی در حقیقت می‌تواند در رشد اقتصادی کشورها، ایجاد اشتغال و رفاه اجتماعی نقش مهمی را ایفا می‌کند. تحولات گسترده‌ای که در عصر حاضر در محیط بین المللی اتفاق افتاد، تحولاتی در جهت گذر از جامعه صنعتی به سوی جامعه اطلاعاتی ایجاد کرده است تا آنجا که برخی از کار آفرینی به عنوان موتور توسعه اقتصادی یاد می‌کنند. ایجاد و توسعه سریع شبکه اینترنت امکان مبادله سریع اطلاعات را فراهم کرد و به تدریج به افزایش قابلیت‌های جدید اینترنت شکل جدیدی از تجارت به وجود آمد که امروزه به تجارت الکترونیک معروف است. تجارت الکترونیک به دلیل سرعت، کارایی، کاهش هزینه‌ها و بهره‌برداری از فرصت‌های زود گذر، عرصه جدیدی را در رقابت گشوده است تا آنجا که گفته می‌شود، عقب افتادن از این سیر تحول نتیجه‌ای جز منزوی شدن در عرصه اقتصاد جهانی نخواهد داشت. بنابراین از یک سو با تجارت الکترونیک به عنوان بستر اشتغال زائی جهانی روبرو هستیم و از سوی دیگر با کار آفرینانی مواجه می‌شویم که هر روز فرصت‌های جدیدی را برای جویندگان شغل و کار در فضای مجازی ایجاد می‌کنند. در نتیجه اقتصاد دنیای امروز بر پایه نوآوری، خلاقیت و استفاده از دانش به ویژه دانش اطلاعات و ارتباطات استوار است، چنین اقتصادی را اقتصاد مبتنی بر دانش یا اقتصاد دانش محور می‌گویند. در اقتصاد مبتنی بر دانش، نوآوران و صاحبان فکر سرمایه‌های اصلی شرکت‌های تولیدی و کار آفرین هستند.

مقدمه

امروزه وقتی به ثروتمندان و کارآفرینان جدید که عمدتاً کمتر از ۴۰ سال دارند نگاه می‌کنیم متوجه می‌شویم که همه در حوزه‌های فناوری اطلاعات و تجارت الکترونیک صاحب کسب‌وکار، اندیشه، فکر، نوآوری و کارآفرینی جدید هستند و از این‌رو در تولید ناخالص داخلی و رشد اقتصادی کشور خود نقش مهمی ایفا می‌کنند و وقتی به ثروتمندان و کارآفرینان قدیم نگرسته می‌شود مشاهده می‌شود که بعد از حدود ۷۰ سال شرکت‌های خود را ایجاد نموده (مانند فورد، راکفلر) و صاحب ثروت می‌شدند (خلیل^۱، ۲۰۱۹).

^۱ Khalil